

یک دستاورد فنی بزرگ

ویلیام رمزی، شیمیدان انگلیسی مشهور جهان، روشی کشف کرده است که مستقیماً گاز را از رگه‌های زغال سنگ به دست می‌آورد. رمزی هم اکنون مشغول بستن قراردادی با صاحب کان زغال سنگی مبنی بر کاربرد عملی این روش است.

بنابراین، یک مسئله عظیم تکنیکی مدرن به راه حل نزدیک می‌شود. انقلابی که از چنین راه حلی تأثیر خواهد پذیرفت بی سابقه خواهد بود.

در حال حاضر، برای کاربست انرژی محتوی آن، زغال به همه نقاط کشور منتقل می‌شود و در کارخانه‌ها و منازل بی شماری می‌سوزد.

کشف رمزی به معنی یک انقلاب عظیم تکنیکی در این احتمالاً مهم ترین، رشته تولیدی در کشورهای سرمایه داری است.

رمزی روشی را کشف کرده است که درست در جائیکه زغال سنگ قرار دارد، زغال را بدون حمل آن به سطح زمین، تبدیل به گاز می‌کند. روشی مشابه اما ساده تر گاهی اوقات برای استخراج نمک بکار می‌رود: نمک مستقیماً به سطح زمین آورده نمی‌شود، بلکه در آب حل شده، محلول به بالا تلمبه زده می‌شود.

روش رمزی، زغال معادن را با دستگاههای عظیم الجثه تقطیر به گاز تبدیل می‌کند. گاز برای بکار انداختن موتورهای گازی که دو برابر موتورهای بخار انرژی از زغال می‌کشند، بکار می‌رود. موتورهای گازی انرژی را به برق تبدیل می‌کنند، که تکنولوژی مدرن هم اکنون می‌تواند آنرا به دور دست بفرستد.

چنین انقلاب تکنیکی هزینه الکتریسیته را به یک پنجم یا حتی یک دهم قیمت کنونی کاهش می‌دهد. مقدار بسیار زیادی از کار انسان که اکنون در استخراج و توزیع زغال بکار می‌رود ذخیره خواهد شد. استفاده از ناچیزترین رگه‌ها که تاکنون بکار نمی‌رفتند، ممکن خواهد شد. هزینه روشنایی و گرمای منازل به مقدار زیادی کاهش می‌یابد.

چنین کشفی انقلاب عظیمی در صنعت به وجود خواهد آورد.

اما عواقبی که این انقلاب در زندگی اجتماعی بمثابة یک کل تحت سیستم کنونی سرمایه داری خواهد داشت، از آنچه چنین کشفی تحت سوسیالیسم می‌توانست داشته باشد، کاملاً متفاوت خواهد بود.

تحت سرمایه داری «آزادسازی» کار میلیونها معدنچی درگیر استخراج زغال سنگ به ناچار موجب بیکاری توده‌ای، ازدیاد عظیمی در فقر، و بدتر شدن شرایط کارگران خواهد شد. و منافع چنین کشف بزرگی به جیب مورگانها، راکفلرها، ریابوشینسکی‌ها، موروزوف‌ها و ملتزمینشان - وکلا، مدیران، پروفیسورها و سایر چاکران سرمایه - خواهد رفت.

تحت سوسیالیسم کاربرد روش رمزی، که کار میلیونها معدنچی و غیره را «آزاد» خواهد کرد، فوراً تقلیل ساعات کار را برای همه از ۸ ساعت به مثلاً ۷ ساعت و حتی کمتر امکان پذیر خواهد ساخت. «الکتریکی کردن» همه کارخانه‌ها و راه آهن‌ها شرایط کار را بهداشتی تر خواهد نمود، و میلیونها کارگر را از دود، خاک و کثافت نجات خواهد داد و تبدیل کارگاههای کثیف و تنفرآور را به لابراتوریهای تمیز و روشن که شایسته انسان است، تسریع خواهد نمود. روشنایی و گرمای الکتریکی در منازل، میلیونها «برده خانگی» را از نیاز به گذراندن سه چهارم زندگی شان در آشپزخانه‌های بدبو رها خواهد کرد.

تکنولوژی سرمایه داری، روز به روز بطور فزاینده‌ای از شرایط اجتماعی که زحمتکشان را به
بردگی مزدی محکوم می کند فراتر می رود.

پراودا شماره ۹۱

۲۱ آوریل ۱۹۱۳

کلیات آثار لنین، جلد ۱۹

*****

تکثیر از:

کمونیستهای انقلابی

<http://www.k-en.com>

info@k-en.com